

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

นายเพิกเฉย

ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙๐ ซึ่งบัญญัติไว้สรุปว่า เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และ

ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ **ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต**

ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ดังนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชา

ผู้ใดไม่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยจะมีความผิดวินัยโดยอาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ หรืออาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่

ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังตัวอย่างตามแนวทางลงโทษของ ก.พ. เช่น

๑. นาย ก.เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง มีหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งหมดของศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ได้ปล่อยปละละเลยให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีของศูนย์ฯไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ คือ รับเงินค่าขายแบบก่อสร้างแล้วไม่นำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และเมื่อทราบเรื่องนี้แล้ว นาย ก.กลับละเลยไม่รายงานหรือไม่ดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่การเงินดังกล่าว จึงลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. จำนวน ๕%เป็นเวลา ๓ เดือน

๒. นาย ข. หัวหน้าสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ทราบถึงพฤติการณ์ของข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาว่ากระทำการเบียดบังยกยอกเงินฝากที่ญาติของเด็กและเยาวชนนำมาฝากไว้ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว แต่นาย ข. กลับเพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เพียงแต่ว่ากล่าวตักเตือนเท่านั้น อีกทั้งมิได้โยกย้ายให้ไปทำหน้าที่อื่น เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีโอกาสเบียดบังเงินฝากของเด็กและเยาวชนอีกจนมีผู้ร้องเรียน ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ข.จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

ไปเก็บดอก

นางสมศรี ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้ไปที่บ้านที่นางสมทรงเช่าพักอาศัยอยู่ตามที่นางสมทรงนัดให้ไปรับดอกเบี้ยเงินกู้ที่นางสมทรงได้ยืมเงินของตนไป ขณะที่อยู่ในบ้านเช่านั้นปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมบุคคลที่ลักลอบเล่นการพนันภายในบ้านเช่าและจับกุมนางสมศรีไปด้วย นางสมทรงได้บอกให้ทุกคนที่ถูกจับรับสารภาพเพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินคดี ต่อมาศาลจังหวัดได้พิพากษาปรับจำเลยทุกคนๆละ ๓๕๐ บาท โดยนางสมทรง ออกเงินค่าปรับให้กับทุกคนทั้งหมด

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ลูกน้อง

นางสมหวัง ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้นำน้องสาวซึ่งตั้งครรรภ์ไปฝากครรรภ์และคลอดบุตรที่โรงพยาบาลของทางราชการโดยได้ใช้ชื่อของนางสมหวัง เป็นผู้มาคลอดบุตรและเป็นมารดาของเด็ก รวมทั้งได้มีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการด้วย หลังจากนั้นได้มีการแจ้งเกิดว่าเด็กที่คลอดนั้นเป็นบุตรของนางสมหวังและสามี ต่อมาเมื่อมีการร้องเรียนนางสมหวังก็ได้คืนเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับทางราชการแล้ว เหตุที่ทำเช่นนี้ก็เนื่องจากนางสมหวังประสงค์ที่จะมีบุตรแต่ก็มีบุตรยากและหากจะทำก็พ้ก็มีค่าใช้จ่ายสูงมากจึงได้ขอร้องให้น้องสาวช่วยตั้งครรรภ์กับสามีของตนโดยวิธีธรรมชาติ ซึ่งทั้งคู่ก็ยินยอมจนมีการตั้งครรรภ์และไปคลอดบุตรที่โรงพยาบาล ดังกล่าว

พฤติการณ์ของนางสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนจำนวน ๔%

ลูกอมลูกปืน

นายยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้นำลูกกระสุนปืนมาข่มขู่เพื่อนร่วมงาน พร้อมกับพูดว่า “ให้พวกอยากเป็นใหญ่ จะเอากระป๋องโค้กมาขว้างหัวเกลียดนักให้พวกอยากเป็นใหญ่ ใส้สองตัวนี้ไปไหนไม่แน่จริงนี่หว่า นี่ไงลูกปืนเห็นไหม จะให้คนปากไม่ตีมันอม อมใ้มันอย่างเดียวนะไม่พอ ไหนมันอยู่ไหน ฝากลูกปืนให้มันด้วย”

พฤติการณ์ของนายยิ่งใหญ่ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔ % เป็นเวลา ๑ เดือน

โชคดีของสามีใหม่

นายอังคาร ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้รู้จักและสนิทสนมกับนางจันทร์แรม ภรรยาของ นายอาทิตย์ ในขณะที่นายอาทิตย์ไปทำงานอยู่ที่ประเทศอิรักจนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกัน

ต่อมาทั้งคู่ก็ได้หย่ากับคู่สมรสของตนทั้งสองฝ่าย นายอังคารได้จ่ายเงินค่าเลี้ยงดูให้กับนางจันทร์แรม อยู่ระยะหนึ่ง แต่ต่อมาได้หยุดจ่ายเงินให้เนื่องจาก นางจันทร์แรมได้มาระรานและทำร้ายร่างกาย นายอังคาร และนายอังคารมีภาระต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู ให้กับครอบครัวเดิม ทั้งนี้ นางจันทร์แรมยังมีพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมกับชายอื่นอีกจึงอาจไม่ใช่สาเหตุทั้งหมด ที่ทำให้นางจันทร์แรมเลิกรักกับสามี

พฤติการณ์ของนายอังคาร ดังกล่าว เป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและ ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน

ไป...ตามลูก

นางแสงดาว ซึ่งเป็นข้าราชการ ไม่ได้ขึ้นปฏิบัติงานเวรพยาบาลในเวรเช้าและเวรดึก โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบทำให้ต้องจัดหาคนอื่นขึ้นปฏิบัติงานแทน โดยให้เหตุผลว่า ตนไปตามหาบุตรชายที่ต่างจังหวัดเพราะบุตรชายหนี ออกจากโรงเรียน และเมื่อกลับมาก็ไม่ได้ส่งใบลา ทั้งนี้ นางแสงดาว เคยมีพฤติการณ์ขาดงานและ ถูกผู้บังคับบัญชารว่ากล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง

พฤติการณ์ของนางแสงดาว ดังกล่าว เป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๒ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

อายุความในการฟ้องคดีแพ่งของผู้เสียหายที่ฟ้องหน่วยงานของรัฐ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๑๘๙๖๑/๒๕๕๖ ในคดีที่โจทก์ฟ้องกระทรวงสาธารณสุขเป็นจำเลยในเรื่องละเมิด เรียกค่าเสียหายจากการรักษาพยาบาลของแพทย์และพยาบาลของโรงพยาบาล

ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแห่งหนึ่ง

คดีนี้จำเลยได้ฎีกาไว้ข้อหนึ่งว่าฟ้องของโจทก์นั้นได้ขาดอายุความไปแล้วเพราะฟ้องเกิน ๑ ปีแล้วนับแต่ทราบเหตุละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน คือทราบเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ และฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

ศาลฎีกาได้พิจารณาฎีกาข้อนี้แล้วมีความเห็นสรุปว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจาก

หน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ในมูลละเมิดที่แพทย์และพยาบาลของจำเลยได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งกฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐโดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ดังนั้น ความรับผิดของจำเลยกรณีนี้มิใช่ความรับผิดร่วมกับเจ้าหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นผู้กระทำละเมิดดังเช่นฐานนายจ้างหรือลูกจ้าง จึงไม่อาจนำอายุความเรื่องละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ มาใช้บังคับแก่กรณีนี้ได้ เมื่อตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่งมิได้บัญญัติอายุความเรื่องสิทธิเรียกร้องเช่นนี้ไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความ ๑๐ ปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ เมื่อนับแต่วันเกิดเหตุละเมิดวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันฟ้องวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ยังไม่พ้น ๑๐ ปี คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชชา ไชยชนะ นิติกร

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข